

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

Neparastība.

361.

Bedri rakt ir viegli, bet grūti ir uzcelt māju. Svešu nievas piegružo kaktus, bet ar spārnu spalvu notrausot putekļus, tāpēc sargājiet spārnus!

362.

Katrs seko mērķim – Es sūtu garam noderīgus vārtus, pa tiem var ieiet pārvērstajā pasaulē, kur saprāts rod mājokli visās zemēs.

Gars iemācās lidot, kad bēdas saasina redzi. Bezgalīgas apziņas stars apgaismo sūtīto Labumu. Ir zemes ceļš un ir spārnu ceļš – izproti un izvēlies.

363.

Labumu un veselību paļāvībā, jums vienmēr vajadzīgo, stars sagatavojis. Maldī plosa miesas audus.

364.

Rīta stundās strādājiet, vakarā priecājieties Manā Vārdā. Jaunā ceļā!

365.

Veiksme rada spārnus. Varoņdarba meklētāji, Saglabāšu jūs uz viļņu šķautnēm un Nolikšu virs bezdibens kā nepieejamā tornī.

366.

Un Mātes aicinājums sadzirdēts. Ne ar maģiju, bet garā iziesit cauri. Vai maģija var akmeni nostiprināt? Arī tautā nevar uz maģijas balstīties. Bet kad ikviens sapratīs, ka gara ceļš ir vienkāršs un atnes Pasaules Mātes aicinājumu, tad katrs atradīs Vārtus jau atvērtus. Bez vaimanāšanām un izsaukšanām katram iespējams pieskarties dzīves aparātam nevis ar prātu, bet garu. Rokas stiepsies nevis lūgties, bet uztvert. Mātes aicinājums parādīs Vārtus, pa kuriem laiks ieiet – tieši Mātes aicinājums. Kad bērņības dīvainības aizmirstas, vienīgi Māte var pasaukt.

Mielasts gatavs – stunda sītusi, kad jaunais galds klāts! Nāciet, kamēr trauki nav pārāk karsti! Daudzi nespēs norīt verdošos gardumus, bet visdrošākais, kā princis daiļlais norīs pasaules uguni. Un uguns gaita apgaismos vistuvāko ceļu.

367.

Protiet skaisti sastapt viļņus. Ne saldu pīrādziņu dabūšana, bet šķēpu kalšana. Ne apcukuroti pirksti, bet gara cīnītāja rokas spēks. Iet pretīm ienaidniekam, to neatzīstot, un nonākt pie Vārtiem bez apgrīšanās – Mūsu ceļš. Mēs pazīstam to gaitu, kuriem lemts būt uzvarētājiem. Galvenais nelēkājiet uz ceļa. Galvenais lai Mēs varētu būt liksmi par jūsu soļu neuzvaramību. Ir piedienīgāk, ja stars apspīd ejošos, nekā lēkā pakaļ lēkājošiem. Daudz ko ļaudis ir pratuši, bet reti kad ir pratuši skaisti nobeigt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

Rīta vai vakara blāzma, ejot cīņā vai atkāpjoties, lidojot un nirstot dziļumos, padomājiet par Mums – Kas Sekojam. Būs skaisti un būs tā vērts. Vai tiešām atvērt vēstures lappusi, kad milži vilcinājās pāriet pār strautu? Kad vieglo aptumšoja neskaistais, un prāts svārstījās, pazaudēdams spriešanas daiļumu. Bet sarežģīti uzdevumi ir matemātiķu prieks. Tad paliek klusēšanas spēks, par kuru jau sacīts.

368.

Gara lidojums nav aprēķināts ar stundām, - šī parādība notiek ārpus laika, kad gars traucas starp planētām, tikai īss moments, ko nevar pagarināt, citādi var notikt, ka pārtrūkst sakars starp blīvo ķermeni un mentālu. Bet jāatceras, ka gars, darbodamies ārpus laika, arī sasniedz bez skaita. Līdz pat četrpadsmitai dzirdei gars nokļūst, kamēr zemes sfērās iespējams sasniegt tikai devīto. Dzirdes pakāpes atļauj padarīt par cilvēku līdzstrādniekiem dažādus elementus. Lietus čabēšana arī nav bez nozīmes. Ir daudz ceļu, kā padarīt bagātākas zemes jaunradīšanas spējas.

369.

Jautāsi, kādēļ Iebilstu pret maģiju, kad Pats norādu uz citiem noteikumiem, kas atgādina maģiju. Bet atšķirība tai apstākļi, ka maģija dod dzīves surogātu, Mēs turpretim Mācām uzlabot dzīvi, vadoties no pašas dzīves iespējamībām.

370.

Līksmi trīs gaiss pirms rītausmas stundā, kad Buda sasniedza Kosma varenību un Valdonis Kristus lūdzās Ģetzemanes dārzā.

371.

Protams, sava laiva, kam arī caura, labāka par svešu kuģi. Mēs atzīstam braukšanu vienīgi paša laivā.

372.

Domājiet, ka nekas nepieder jums, jo vieglāk tad būs lietas nesabojāt. Domājiet, kā labāk izdaiļot katru vietu, tā jo drošāk izsargāsities no mēsliem. Domājiet, par cik katrai jaunai lietai jābūt labākai par veco, tā nostiprināsiet augšupejas kāpnes. Domājiet, cik skaista ir rītdiena, tā iemācīsities skatīties uz priekšu. Domājiet, cik dzīvniekiem bargs liktenis, tā sāksit just līdzī zemākajiem. Domājiet, cik ļoti maza ir zeme, tā uzlabosit saatiecību izpratni. Domājiet, cik krāšņa ir saule, nogrimdama aiz zemes malas, tā atturēsities no uztraukumiem. Domājiet, cik balti ir baloži staru gaismā, tā nostiprināsiet cerību. Domājiet, cik zila ir debess, tā tuvosities mūžībai. Domājiet, cik melna ir migla, tā atturēsities no atkāpšanās aukstuma. Domājiet droši par Augstākajām Sejām, tā radīsiet vienības līniju. Domājiet, kāda laime ir staigāt pa zemes garozu, piesātinot to ar gara apziņu. Domājiet, kāda laime ir staigāt zem zvaigznāju stariem, tāpat par centru desmitiem tūkstošgadu stariem. Domājiet par Mūsu Vadošo Roku, neatslābstoši, tā izstiepsit dzīves pavedienu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

373.

Ja kāds apstājas ceļam priekšā, nogriezies sāņus – klusēdams, ja zini savu ceļu. Ja vajag atrast naktsmājas, turi gatavībā labu vēsti saimniekam. Kad pienāks laiks aiziet, atrodi laipnu vārdu tiem, kas paliek, jo tavs ceļš ir plašs.

Kad uzziedēs koks ceļa malā, neaplauz to, varbūt viņš sagādās prieku tam, kas nāks pēc tevis. Kad dzirdi sveicinājuma saucienu, nepārspilē to. Kad dzirdi putnu dziedam, nepurini koku. Kad dzirdi bērnus nākam, saki – mēs gaidījām jūs. Kad steigies pusdienās, ej pa sausiem akmeņiem. Kad domā atpūsties, nostiprini domu stāvokli. Kad saņem ko patīkamu, nepieraksti to savā piezīmju grāmatiņā. Kad domā par apvainojumu, apskaties, kur uz grīdas ir gruži.

374.

“Labāk saņemt sūtījumu, nekā slēpties no sūtītā. Labāk neizkrāsot spilgti vārtus uz putekļaino ceļu. Labāk ielaist zirgu sakņu dārzā, nekā palaist uz akmeņiem. Labāk piedot uzraugam, nekā tiesāties ar priekšnieku. Labāk atdot burkānus, nekā zaudēt zirņus. Labāk aizmigt uz dēļa, nekā skudru pūznī. Labāk saņemt lietišķu nopelumu, nekā smīnēt par sīrupu. Labāk draudzēties ar ēzeli, nekā uzklaut lapsu. Labāk aicināt ārstu, nekā ielaist dēmona asinis. Labāk būt bailēs par pagātnes mokām, nekā šaubīties par nākotni. Labāk tiesāt no rīta un piedot vakarā. Labāk domāt dienu un lidot nakti.” – tā sacīts grāmatā “sapņu pērle”, kas uzrakstīta Ķīnā.

375.

Mana Roka nepiekusīs vadīt, tāpat arī jūs ejiet – ikviens ar visu savu spēku. Ir pareizi pielikt spēkus grūtajam, jo viss vieglais ir nesamērīgs ar to kas nāks.

Ko saka māte dēlam pirms kaujā iešanas? “Neļauj sevi pārspēt”. – Tā arī Mani cīnītāji sapratīs, kā cīnīties pa vienam. Apļa ķēde tikai lai atvieglo, bet attapību pārbauda ar vientulību.

376.

Kā iespējams iespieties gara slepenajās dzīlēs? Tikai ar neparastību. Leģenda par svētajiem laupītājiem satur savā pamatā garu, ko uzasinājusi neparastība. Mīksta maiznieks reti atradīs gara atslēgu, ja tikai katras dienas liesmas rotaļa neiededzinās viņā stihiju gaismu. Derīgo zāli vajag lietot, bet tās augšanas vieta jāmeklē bez aizspriedumiem.

377.

Mēs runājam par nosacījumiem un atšķirībām. Protams, izvirzīsies jautājums – kas ir parasts un kas neparasts? Mūsu priekšstatā viss ir parasts. Mazapzinīga cilvēka priekšstatam daudz kas ir neparasts. Parastais un neparastais iedalās tikai pēc apziņas pakāpes. Pareizāk sakot – ietvertais un neietvertais, apjēgtais un neapjēgtais, Mēs neparasto izprotam citādi. Katram apziņas tipam ir atbilstošs centru grupējums, līdzīgi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

9.nodaļa: Stingrā gaita.

tam, kā jūs noteicat matemātisko vai filozofisko domāšanas tipu. Šajos apziņas apļos bieži izceļas tiem nepiemītošā centru grupa. Šie apziņas nozarojumi, patiesi, ir neparasti, tieši tie dod to īpašniekam daudz iespējamību, bet maz zemes laimes. Un reti arī pats īpašnieks spēj uzrādīt šo apziņas nozarojumu simptomus. Šis neparastais pazūd apziņas rutīnā. Pat pieredzējis psihologs ar pūlēm atradīs šos negaidītos ziedus.

Ja slimības reljefi atspoguļojas izstarojumos, tad neparastie apziņas nozarojumi grūti formulējami. Izstarojumi, protams, rāda pilnīgu cilvēka attēlu, bet viss psihiski neapjēgtais, uzrāda trīcošas, grūti fiksējamas līnijas. Zināmai apziņas grupai šeit ir neparastā sfēra, un tādi ziedi uz akmeņiem sevišķi vērtīgi.

Iedziļinieties psihozē, iedziļinieties noziedzīgumā, iedziļinieties nenosvērtībā.